

суми втрат і відшкодувань. Інші надають виробничому відділу та відділу контролю за браком [2].

Також при виявленні браку при постачанні матеріалів додатково оформляються документи для пред'явлення претензій постачальнику.

Отже, брак у виробництві є поширеною проблемою, з чого випливає його важливість для обліку, адже брак безпосередньо впливає на витрати, дохід та прибуток підприємства. Врахування браку є необхідним для визначення рентабельності, а особливості його нарахування слід знати кожному бухгалтеру.

Список використаних джерел

1. Писаренко Т. ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ БРАКУ У ВИРОБНИЦТВІ: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ / Тетяна Писаренко [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://sophus.at.ua/publ/2014_04_17_18_kampodilsk/sekcija_1_2014_04_17_18/organizacija_obliku_braku_u_virobni_ctvi_upravlinskij_aspekt/51-1-0-877

2. Брак у виробництві: податково-бухгалтерські подробиці [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2016/march/issue-19/article-16064.html>

УДК 657.4:532

Дарчик Ольга

*студентка гр. ОА 61м спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник Кулинич М. Б., к.е.н.,
доцент кафедри обліку і аудиту*

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ НА ТОРГІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ З ВИКОРИСТАННЯМ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ

Електронна комерція є одним з видів електронного бізнесу. Відповідно до документів ООН, бізнес класифікується як електронний, якщо хоча б дві його складові з чотирьох (виробництво товару або послуги, маркетинг, доставка і розрахунки) здійснюються за допомогою Інтернету. Тому в такій інтерпретації вважається, що покупка відноситься до електронної комерції, якщо, як мінімум, маркетинг (організація попиту) і розрахунки проводяться засобами Інтернету. Більш вузьке трактування поняття «електронна комерція» характеризує системи безготівкових розрахунків на основі пластикових карт [1].

Електронна комерція підтримує наступні операції: замовлення, отримання, оплата; обслуговування та підтримка продукту; спільна розробка продукту; розподілене спільне виробництво; використання загальних і приватних послуг; адмініструванні бізнесу (концесії, дозвіл, податки, митниця тощо); транспорт, техніка перевезень і постачання; загальні закупівлі; автоматична торгівля електронними товарами; бухгалтерський облік; вирішення спірних моментів.

Електронна готівка реалізується у вигляді смарт-карти (smart-card), яка може бути електронним гаманцем (e-purse) чи електронним портмоне (e-portemonnaie), що зберігає електронний варіант готівки. Смарт-карта містить всю інформацію, потрібну для операцій з готівкою, і використовується для дрібних побутових розрахунків: оплати проїзду, комунальних послуг, при щоденній купівлі, і т.п.

Для обміну комерційною інформацією в електронній формі використовується відповідний набір стандартів для пересилання фінансових документів телекомунікаційними мережами системи. Наприклад

- EDI (Electronic Data Interchange - електронний обмін даними);
- EFT (Electronic Funds Transfer - електронний переказ грошей).

Відповідно, комерційну інформацію, що пересилається через Інтернет, можна розділити на дві категорії: інформаційні та фінансові трансакції [2].

Комп'ютерні системи в Інтернет здатні забезпечувати постійну підтримку клієнтів, незважаючи на час або день тижня. Особливості електронного ринку полягають у тому, що він:

- відкритий - доступний для компаній будь-якого масштабу;
- глобальний - доступ можливий з будь-якої точки світу;
- вимагає менших вкладень порівняно з організацією торгівлі традиційним способом;
- швидко реагує на попит;
- враховує потреби кожного покупця.

У сучасних складних економічних та політичних умовах Інтернет-торгівля дає змогу організувати збут товарів, робіт чи послуг із відносно невеликими витратами. Електронна торгівля, як і будь-який вид діяльності суб'єктів господарювання, що займаються виробництвом та реалізацією товарів (робіт, послуг), є об'єктом бухгалтерського обліку та оподаткування. До основних складників об'єкта бухгалтерського обліку електронної торгівлі належать витрати на створення сайтів і презентацію товару, оформлення електронних договорів, приймання замовлення, електронні платежі в різних формах, здійснення операцій щодо виконання замовлення і т. д. Усі зазначені господарські операції повинні бути зареєстровані у хронологічному порядку, підлягають обробці та відображенню на рахунках бухгалтерського обліку, що є підставою для складання фінансової звітності [2].

Учасниками відносин у сфері Інтернет-торгівлі є:

1) суб'єкт господарювання будь-якої організаційно-правової форми (приватне підприємство, мале підприємство, товариство з обмеженою відповідальністю, акціонерне товариство тощо), який реалізує товари, виконує роботи, надає послуги з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем;

2) постачальник послуг проміжного характеру в інформаційній сфері;

3) покупець товарів, або замовник робіт чи послуг [1].

В обліку такі операції відображають:

а) отримання електронних грошей за товар – Дт335 Кт681;

б) пред'явлення електронних грошей до погашення – Дт 377 Кт 335;

в) надходження грошових коштів – Дт 311 Кт 377.

Під час формування замовлення вибирають спосіб доставки. Здебільшого Інтернет-магазини пропонують вибрати зручний варіант, не обмежуючи споживачів.

До них належить:

1. Отримання товару в магазині (складі, офісі).

Для продавця цей спосіб не супроводжується додатковими витратами, оплата проводиться на місці готівкою або пред'являється чек про часткову (повну) оплату. Право на товар переходить споживачу. У бухгалтерському обліку така операція супроводжується кореспонденцією рахунків:

Дт 301 Кт 702,

Дт 702 Кт 641,

Дт 902 Кт 28.

2. Доставка товару кур'єром в обумовлене покупцем місце.

Можливі два варіанти: – в Інтернет-магазині працює власна служба доставки, що супроводжується витратами на оплату праці, єдиний соціальний внесок тощо. [3].

Незважаючи на розвиток електронної комерції, все ж таки ця сфера є недостатньо врегульованою на законодавчому рівні. Переваги електронної комерції полягають в:

- зменшенні витрат на рекламу;
- зниження витрат на доставку; скорочення витрат на дизайн і виробництво;
- поліпшені можливостей аналізу ринку і стратегічного планування;
- великі можливості для маркетингового дослідження стану ринку;
- доступ до нових ринків збуту;
- залучення замовників до розробки і впровадження нових продуктів і послуг.

Список використаних джерел

1. Про електронну комерцію : Закон України від 03.09.2015 № 675-VIII. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/675-19> (дата звернення: 07.07.2019).
2. Легенчук С.Ф., Королук Н.М. Методика бухгалтерського обліку процесу електронної комерції. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. 2010. Вип. 4. С. 321–334. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchtei_2010_4_57 (дата звернення: 07.07.2019).
3. Золотухін О. Власна справа: Інтернет-торгівля. Вісник. Офіційно про податки. 2017. № 42(946). URL : <http://www.visnuk.com.ua/uk/publication/100006259-vlasna-sprava-internet-torgivlya> (дата звернення: 11.07.2019).

УДК 657:334.012.61-022.5

Кацевич Дарина

*студентка гр. ОА Ібмс спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Фатенок-Ткачук А. О., к.е.н.,
доцент кафедри обліку і аудиту*

ОБЛІК НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Всім відомо, що важливе місце в Україні займають саме підприємства малого бізнесу. Поняття “мале підприємство” було введено в Україні 1991 в Законі України “Про підприємства в Україні”. Проте від 16.01.2003 р. сили набрав Господарський кодекс України №436 – IV, у якому, згідно п.7 ст.63 чітко визначено за якими ознаками підприємство можна віднести до малого. В залежності від обсягів господарського обороту підприємства і чисельності його працівників (незалежно від форм власності) підприємство може бути віднесено до категорії малих підприємств [1].

До малих підприємств належать новостворювані та діючі підприємства:

- * у промисловості та будівництві - з чисельністю працюючих до 200 чоловік;
- * в інших галузях виробничої сфери - з чисельністю працюючих до 50 чоловік;
- * у науці і науковому обслуговуванні - з чисельністю працюючих до 100 чоловік;
- * у галузях невиробничої сфери - з чисельністю працюючих до 25 чоловік;
- * у роздрібній торгівлі - з чисельністю працюючих до 15 чоловік.

Що стосується поняття "платник єдиного податку", то таким платником є суб'єкт малого підприємництва, який побажав перейти на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності й отримав Свідоцтво про право сплати єдиного податку. Отже, поняття "суб'єкт малого підприємництва" ширше від поняття "платник єдиного податку" і включає як ті підприємства, що скористалися правом переходу на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, так і ті, які таке право мають, але реалізувати його не вважають за потрібне [5].

Як і будь-яке зареєстроване підприємство, малі підприємства також зобов'язані вести бухгалтерський облік, згідно Закону України Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні". Саме цей закон визначає всі принципи фінансового обліку в Україні [1].

З метою нормального забезпечення ведення бухгалтерського обліку необхідно:

- визначити облікову політику;
- обрати форму бухгалтерського обліку або розробити власну;
- затвердити правила документообігу [3].

На малих підприємствах, загалом немає великого штату працівників, які могли б займатися веденням обліку, такі підприємства використовують спрощену форму бухгалтерського обліку. Проте незважаючи на це, облік повинен виконувати свої головні функції: інформаційну і контрольну. Таким чином, малі підприємства також повинні керуватись вимогами практично всіх стандартів бухгалтерського обліку.

Мале підприємство у наказі про організацію бухгалтерського обліку повинно чітко зазначити такі моменти: яку саме із спрощених форм бухгалтерського обліку підприємство